

Risale-i Nur niçin Siyasal İslam'ı reddeder?

İslam saf hayırdır, içine bir şey eklendiğinde aslı bozulur çünkü Allah, hiçbir şeyde noksanlık bırakmadığı gibi, fuzuli olarak da bir şey söylememiştir.

Türk- İslam sentezini örnek olarak ele alalım, ırkçılık İslam'da men edildiği için İslam ile ırkçılık bağdaşmaz. O zaman Kürt - İslam veya Arap - İslam sentezi gibi şeylerde meydana çıkar, hak ile bâtıl bir araya getirilmiş olur. Bu yolu seçenlerin hap bâtıdır, hepsi yanlıştır mânâsına gelmez. Bu düşünceler içinde pek çok iyi niyetli ve dindar insanlar bulunabilir. Siyasal İslam da bu şekildedir, yani hak ile bâtılın sentezidir. Sosyoloji ilmi, aslında semavi dinlerde bir gerçek olan şu noktaya varmıştır. Bütün hak dinler, aşağıdan yukarıya doğru, batıl dinler ise yukarıdan aşağıya doğru yayılmıştır. Hz. İsa (as) çektiği sıkıntıları, 12 havarisi ile başına gelenleri bir düşünün veya Hz. Musa'nın (as) firavun ile mücadelesini hatırlayın. Peygamberimiz (asm) Mekke'den Medine'ye hicretleri esnasında 81 tane Müslüman sahabesi vardı. Hep sıkıntı içinde alt tabakadan ve kendi çevresinden tebliğe başlamıştır. Peygamberimize, (asm) "sana en güzel kızlarımızı verelim, seni baş yapalım bu davadan dön" dediler. Eğer başı ele geçirmekle İslam'ı yukarıdan aşağıya doğru daha iyi yayılacak olsaydı Hz. Muhammed (asm) başı ele geçirip tebliği yukarıdan aşağıya doğru yapardı.

İslam'ın aslı ve örneği asr-ı saadet dönemidir. Şu anda şeriatı uyguluyor iddiasında bulunan ülkeler vardır. Osmanlı'da şeriat kurallarını uygulamaya çalışmıştır fakat bu dönem asr ı saadetle kıyaslanamaz. Osmanlı, asr-ı saadet dönemi hariç dünyada adâlet üzerine kurulmuş ve en uzun yaşamış en büyük devlettir, bununla iftihar ederiz. fakat asla saf İslam olarak Osmanlıyı örnek alamayız. Çünkü saltanat bâtıl bir zihniyettir. Osmanlı, daha öncekilerin yaptığı gibi İslam ile saltanatı sentez yapmaya çalışmıştır. Her ne kadar veli insanlar da bu sentez içinde bulunmuş ise de, bu hakikati değiştirmez. Bir velinin yaptığı bütün işlere doğru denmez. İslam'da idari sistem asri sadette olduğu gibi meşveret ve seçime dayanır ve tebliğ aşağıdan yukarıya doğru yapılır. .

Saltanat ile "musallat" kelimesi aynı kökten gelir, "başına musallat oldun" deriz, yani iyi mânâda kullanılmaz. İslam tarihinde Hz. Ayşe Validemiz ile Hz. Ali Efendimiz arasındaki mücadele, adâlet-i mahza ile adâlet-i izafiyenin mücadelesidir. Hz. Ali daha haklı olmasına rağmen, hem ölen hem öldüren ehi cennettir. Bunun üzerindeki diğer yorumlar maksatlı ve kasıtlıdır. İlmin kapısı olan Ali efendimiz bazı sahabeler tarafından tam olarak anlaşılmadı. Aynen şimdi Risale- i Nurun diğer Müslümanlar ve âlimler tarafından anlaşılamaması gibi. Hz. Ali ile Hz. Muaviye arasındaki mücadele ise bâtıl bir yol olan saltanat ile (bir batılın içinde çok hak noktalar olabilir, her şeyi bâtıl olmaz) hilafetin mücadelesidir. Yine haklı olan Hz. Ali efendimiz kaybetti, halifelik saltanata dönüştü, babadan oğla geçti. Ehli beyt ile Yezid'in mücadelesi ise Arap milliyetçiliği yani ırkçılıkla ümmetçiliğin mücadelesidir. Yine haklı olan ehli beyt kaybetti, bâtıl galip geldi. Hak her zaman azınlıkta kaldı.

Peygamberimiz'e (asm) "din nedir?" diye sorulduğunda; "Allah için sevmek Allah için nefret etmektir" dedi. Mânâyı

tersinden okursak, Allah için sevmeyen ve Allah için nefret etmeyen gerçek mânâda İslam dinine girmiş olmaz. Bediüzzaman, siyaset için sevip siyaset için nefret etmek şeytanın yoludur der. İşte siyaset yolu ile idareyi ele geçirip, dine yukarıdan aşasıya yaymaya çalışanlar siyaseti esas aldıklarından, sevgi ve nefretleri umumiyetle siyaset için oluyor ve dinlerini tehlikeye sokuyorlar.

Saltanat İslam'a, o zamanın büyük devletleri olan Bizans ve Acemlerin İran'da uyguladığı rejimlerin etkisi ile girmiştir. Saltanat İslam'ın orijinalinde, yani asr-ı saadette yoktur. Kısaca siyasal İslam hak ile bâtılın sentezidir. Siyaset, İslam içine girdiği için Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali ve Hz. Hüseyin ve Hüseyin efendilerimiz şehit edilmişlerdir. Siyaset o kadar zalim kurallar uyguluyor ki kendi siyasal görüşündeki şeytanı melek, karşısındaki muhalif evliya'yı şeytan gösteriyor. İşte ırkçılık dışarıdan İslam içine sokulduğu gibi, siyasal İslam'da İslam'ın aslını bozmak için dışarıdan içimize sokulmuştur. Siyasal mânâda hükmetmekte, firavunluk ve nemrutluk gibi çok büyük ve pis bir lezzet vardır ki, kişiler veli de olsalar o lezzeti tadmadan kendilerini alamıyorlar.

Sonuç: Siyasetle İslam'a hizmet, halkın %60-70 i tam dindar olursa o zaman belki mümkün olabilir. O zaman din siyaset için feda edilmez, aksi halde din ve dindar zarar görecektir. Şimdi yapılan anketlere göre dindarlık azalıyor, çünkü tebliğ yöntemi yanlıştır. Bu şartlarda siyasetle dine hizmet etmeye çalışmak, dindar sayısını değil münâfık görünüşlü dindar insan sayısını arttırır.